

ZBIERKA ZÁKONOV SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1978

Vyhlásené: 29.05.1978

Časová verzia predpisu účinná od: 13.06.1978

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

53

VYHLÁŠKA

ministra zahraničných vecí

z 3. mája 1978

o Zmluve o priateľstve, spolupráci a vzájomnej pomoci medzi Československou socialistickou republikou a Nemeckou demokratickou republikou

Dňa 3. októbra 1977 bola v Berlíne podpísaná Zmluva o priateľstve, spolupráci a vzájomnej pomoci medzi Československou socialistickou republikou a Nemeckou demokratickou republikou. So Zmluvou vyslovilo súhlas Federálne zhromaždenie Československej socialistickej republiky a prezident republiky ju ratifikoval. Ratifikačné listiny boli vymenené v Prahe 20. apríla 1978. Podľa svojho článku 11 Zmluva nadobudla platnosť 20. aprílom 1978. České znenie Zmluvy sa vyhlasuje súčasne.)

Námestník ministra:

Ing. Jablonský v. r.

ZMLUVA

o priateľstve, spolupráci a vzájomnej pomoci medzi Československou socialistickou republikou a Nemeckou demokratickou republikou

Československá socialistická republika a Nemecká demokratická republika,

vychádzajúc z toho, že v historicky krátkom období od oslobodenia slávnou Sovietskou armádou od hitlerovského fašizmu sa v procese socialistickej výstavby medzi Československou socialistickou republikou a Nemeckou demokratickou republikou vytvorili pevné putá bratského priateľstva a všestrannej spolupráce na základe marxizmu-leninizmu a socialistickeho internacionalizmu,

pevne rozhodnuté ďalej všestranne rozvíjať svoje úzke priateľské vzťahy na prospech oboch štátov, svojich národov a spoločenstva socialistických krajín a podporovať zákonitý proces ďalšieho zblížovania socialistických krajín a národov,

prikladajúc veľký význam ďalšiemu zdokonaľovaniu politickej a ideologickej spolupráce, rozvoju a prehĺbovaniu socialistickej ekonomickej integrácie,

usilujúc sa podľa zásad a cieľov socialistickej zahraničnej politiky o vytvorenie najpriaznivejších medzinárodných podmienok pre vybudovanie socializmu a komunizmu,

prikladajúc zásadný význam ochrane územnej celistvosti a zvrchovanosti oboch štátov proti akýmkoľvek úkladom,

pevne rozhodnuté dôsledne plniť záväzky vyplývajúce z Varšavskej zmluvy o priateľstve, spolupráci a vzájomnej pomoci zo 14. mája 1955,

vedené rozhodnou snahou prispievať k posilňovaniu zomknutosti všetkých krajín socialistickeho spoločenstva spočívajúcej v jednote spoločenského zriadenia a konečných cieľov,

potvrdzujúc, že upevňovanie, rozvíjanie a ochrana socialistickej vymoženosti, ktoré sa dosiahli hrdinským úsilím a obetavou prácou ľudu, sú spoločnou internacionálnou povinnosťou socialistických krajín,

v pevnom úmysle podporovať ďalšie upevnenie mieru a bezpečnosti v Európe a na celom svete a prispievať k uskutočňovaniu zásad mierového spolužitia vo vzťahoch medzi štátmi s rozdielnym spoločenským zriadením a na tomto základe rozvíjať plodnú a vzájomne výhodnú spoluprácu medzi nimi a rozhodne vystupovať proti všetkým silám nepriateľským uvoľňovaniu napätia,

presvedčené, že zmluvný systém vytvorený medzi socialistickými štátmi a kapitalistickými štátmi a jeho ďalšie rozširovanie má základný význam pre zaistenie bezpečnosti a pre neporušiteľnosť existujúcich hraníc v Európe,

vychádzajúc z toho, že Nemecká demokratická republika splnila zásady Postupimskej dohody a stala sa ako zvrchovaný nezávislý socialistický štát plnoprávnym členom Organizácie Spojených národov,

berúc do úvahy pozoruhodné výsledky, ktoré oba štáty dosiahli pri budovaní rozvinutej socialistickej spoločnosti,

prikladajúc veľký význam ďalšiemu rozvoju a zdokonaleniu zmluvnoprávnej základne svojich vzájomných vzťahov a so zreteľom na zmeny, ku ktorým došlo v Európe a v celom svete,

vedené cieľmi a zásadami Charty Organizácie Spojených národov,
dohodli sa takto:

Článok 1

Vysoké zmluvné strany budú v súlade so zásadami socialistického internacionalizmu aj ďalej prehľbovať svoje vzťahy trvalého a nezlomného priateľstva a bratskej vzájomnej pomoci vo všetkých oblastiach. V tomto duchu budú plánovite a neochvejne rozvíjať všestrannú spoluprácu a navzájom si poskytovať všestrannú podporu, vychádzajúc pritom zo vzájomného rešpektovania štátnej zvrchovanosti a nezávislosti, rovnoprávnosti a nezasahovania do vnútorných vecí.

Článok 2

Vysoké zmluvné strany budú čoraz účinnejšie používať hmotný a duševný potenciál svojich národov a štátov na vybudovanie socialistickej a komunistickej spoločnosti a na upevnenie socialistického spoločenstva.

V súlade so zásadami a cieľmi socialistickej ekonomickej integrácie a v záujme lepšieho uspokojovania stále rastúcich hmotných a duchovných potrieb svojich národov budú využívať všetky existujúce možnosti na rozšírenie a zintenzívnenie navzájom výhodnej dvojstrannej i viacstrannej hospodárskej a vedeckotechnickej spolupráce, včítane spolupráce v rámci Rady vzájomnej hospodárskej pomoci.

Obe strany budú aj naďalej dlhodobe koordinovať a zladovať národohospodárske plány, rozširovať špecializáciu a kooperáciu vo výrobe a výskume, uvádzať do súladu perspektívne opatrenia v dôležitých oblastiach hospodárstva, vedy a techniky, vymieňať si poznatky a skúsenosti získané z budovania socializmu a komunizmu a v záujme zvyšovania efektívnosti spoločenskej výroby zabezpečovať čoraz užšiu súčinnosť národných hospodárstiev oboch štátov.

Článok 3

Vysoké zmluvné strany budú napomáhať spoluprácu medzi orgánmi štátnej moci a medzi spoločenskými organizáciami pracujúcich.

Obe strany budú podporovať rozvoj dobrej susedskej socialistickej spolupráce vo všetkých oblastiach spoločenského života a ďalší plánovitý rozvoj priamych vzťahov medzi osadenstvami závodov na výmenu pracovných skúseností, ako aj medzi krajinami a okresmi, mestami, vysokými školami a inými inštitúciami. Budú napomáhať priateľské styky medzi pracujúcimi a medzi všetkými občanmi oboch štátov a osobitný význam budú prikladať rozvoju kontaktov medzi mládežou oboch krajín.

Článok 4

Vysoké zmluvné strany budú plánovite rozvíjať a prehľbovať spoluprácu oboch krajín vo vede a kultúre, v oblasti vzdelávania, literatúry a umenia, tlače, rozhlasu, televízie a filmu, zdravotníctva, ochrany životného prostredia, turistiky, telesnej výchovy a športu aj v iných oblastiach.

Článok 5

Vysoké zmluvné strany budú všestranne podporovať ďalší rozvoj bratských vzťahov medzi všetkými štátmi socialistického spoločenstva a vždy konať v duchu upevňovania ich jednoty a zomknutosti. Budú robiť nevyhnutné opatrenia na ochranu a obranu historických vymožeností socializmu, bezpečnosti a nezávislosti oboch krajín.

Článok 6

Vysoké zmluvné strany sa budú aj naďalej usilovať o dôsledné uskutočňovanie zásad mierového spolužitia štátov s rozdielnym spoločenským zriadením Záverečného aktu Konferencie o bezpečnosti a spolupráci v Európe, o rozšírenie a prehĺbenie procesu uvoľňovania napätia a budú aktívne prispievať k definitívnemu vylúčeniu vojny zo života národov. Urobia všetko na obranu mieru vo svete a pre bezpečnosť národov pred úkladmi agresívnych síl imperializmu a reakcie, pre zastavenie pretekov v zbrojení, pre všeobecné a úplné odzbrojenie, pre definitívne odstránenie kolonializmu vo všetkých jeho podobách a prejavoch a budú podporovať štáty oslobodené od koloniálneho útlaku pri upevňovaní ich národnej nezávislosti a zvrchovanosti.

Článok 7

Vysoké zmluvné strany považujú neporušiteľnosť štátnych hraníc v Európe včítane hraníc vytvorených v dôsledku druhej svetovej vojny a povojnového vývoja za najdôležitejší predpoklad zaistenia európskej bezpečnosti. Sú pevne odhodlané spoločne, vo zväzku s ostatnými členskými štátmi Varšavskej zmluvy o priateľstve, spolupráci a vzájomnej pomoci zo 14. mája 1955 a v súlade s ňou zabezpečovať nedotknuteľnosť hraníc členských štátov Varšavskej zmluvy, včítane hraníc medzi Nemeckou demokratickou republikou a Spolkovou republikou Nemecka.

Obe strany budú spoločne čeliť všetkým prejavom revanšizmu a militarizmu a budú sa usilovať o dôsledné dodržiavanie zmlúv uzavretých s cieľom upevniť európsku bezpečnosť.

Článok 8

V súlade so Štvorstrannou dohodou z 3. septembra 1971 budú vysoké zmluvné strany udržiavať a rozvíjať svoje styky so Západným Berlínom, vychádzajúc z toho, že nie je súčasťou Spolkovej republiky Nemecka a nebude ňou ani v budúcnosti spravovaný.

Článok 9

Ak jedna z vysokých zmluvných strán bude vystavená ozbrojenému útoku ktoréhokoľvek štátu či skupiny štátov, bude to druhá vysoká zmluvná strana považovať za útok proti sebe a bezodkladne jej poskytne všetku pomoc včítane vojenskej pomoci a bude ju všetkými prostriedkami, ktoré má k dispozícii, podporovať pri uplatňovaní práva na individuálnu alebo kolektívnu sebaobranu podľa článku 51 Charty Organizácie Spojených národov.

O opatreniach prijatých na základe tohto článku budú vysoké zmluvné strany bezodkladne informovať Radu bezpečnosti Organizácie Spojených národov a budú postupovať podľa ustanovení Charty Organizácie Spojených národov.

Článok 10

Vysoké zmluvné strany sa budú navzájom informovať a radiť o všetkých významných medzinárodných a iných otázkach a vo svojej činnosti budú vychádzať z dohodnutého spoločného postoja.

Článok 11

Táto Zmluva podlieha ratifikácii a nadobudne platnosť výmenou ratifikačných listín, ktorá sa uskutoční čo najskôr v Prahe.

Článok 12

Táto Zmluva sa uzaviera na dvadsaťpäť rokov a bude sa automaticky predlžovať vždy o ďalších desať rokov, ak jedna z vysokých zmluvných strán neprejaví pranie ju vypovedať a ak to neoznámí dvanásť mesiacov pred uplynutím obdobia platnosti.

Dané v Berlíne 3. októbra 1977 vo dvoch vyhotoveniach, každé v českom a nemeckom jazyku, pričom obe znenia majú rovnakú platnosť.

Za

Československú socialistickú republiku:

G. Husák v. r.

Za

Nemeckú demokratickú republiku:

E. Honecker v. r.

*) Tu sa uverejňuje slovenský preklad.

